

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXXIX. De Exhibitione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

non heredes instituendi vel iusta ex causa exheredandi.

Ratio: cum enim legitima debeat ex dispositione legis, non erit testatoris liberum de ea arbitrium.

Ita necessario heredes instituendi vel exheredandi sunt liberi l. 30. de lib. & posthum. Si hi non adiant, parentes. Nov. 115. cap. 4. & quidam ratione fratres & sorores, si persona nimirum infamis vel levi macula laborans instituatur.

Nov. 122. cap. 47.

III.

Quoties ex causis exheredationis aliqua testamenti factioni obstat, toties etiam ab intestato filius ab hereditate repellitur.

Ratio: quia sic lex supplet id, quod pater forsitan facturus fuisset, si testamentum facere potuisset, & ita ob ingratitudinem filium a successione ob intestato excludit.

Exemplum: si filius (1.) patrem testari prohibuerit, (2.) furiosum neglexerit, (3.) captivum ab hostibus non redemerit. vid. Struck. tract. de Success. ab Intest. Dissert. 12. cap. 2. th. 28. seq.

IV.

Exheredari potest filia a patre clam matrimonium contrahens. Afflict. decis. Neapol. l. 2. rub. 9. n. 1. ut & filius turpes nuptias contrahens. Bart. in l. 3. C. de Nupt. Exheredari quoque potest filius ob injuriam verbalem gravem & inhonestam patri dictam. Alex. consil. 202. vol. 2.

V.

Exheredatio filii, licet iusta, tollitur (1.) poenitentia, (2.) reconciliatione facta inter patrem & filium. Bart. in l. 3. §. 11. ff. de adm. vel transf. legat. Schneidew. in pr. Institut. de exhered. lib. n. 17. seq.

VI.

Exheredatio hodie non valet, nisi fiat (1.) ex iusta causa in Novell. 115. recentita, (2.) illa causa in specie in testamento exprimat. Brunnem. Cent. 5. decis. 44. (3.) ad heredem scripto probeatur. Nov. 115. c. 3. pr.

VII.

Exheredatio patriam potestatem & exinde dependentem suavitatem non tollit aut extingvit. l. filium quem. 20. §. videamus. 1. ibi: mansit in potestate, qui exheredatus nominatim fuit. De bonor. possess. contra mbb. Retinet enim exheredatus jus sacrorum. l. 6. ff. de religiof. familie & agnationis. l. 46. ff. famul. herisc. l. 6. §. 2. ff. de Carbon. edit. Itaque exheredatis liberis pupillariter substitui potest. §. 4. Instit. de pupillar. substit. quae pupillaris potestate patria liberatis fieri nequit. Arumaeus exercit. 2. th. 25. Franzkius ad §. 4. Instit. de pupill. substit. n. 3. & 4.

IX.

Exheredatio non agnoscit jus accrescendi. l. si in quis heres institutus 74. ff. de hered. inst. l. cum quidam 19. de lib. & posthum. & ibi Bald. & Alex. quia sicut institutio est habitus, & per consequens aliquid in esse ponit; ita exheredatio est privatio, & ita nihil, atque sic nec augeri, nec pro-rogari vel extendi potest.

IX.

Exheredatio alia sit mala mente, alia bona. l. 18. de lib. & posth.

CAP. XXXIX.
De Exhibitione.

Quoties quis aliquid detinet, quod exhibere mea interest, toties tenetur actione ad exhibendum. l. ad exhibendum. 19. ff. b. 1.

Ratio: quia quod alteri non nocet, mihi verò prodest, ad id alter potest compelli. l. in summ. 2. §. 5. de ag. & aqua plur. arcend.

Limita: modò mea interfit ex iusta causa, peculiariter seu pecuniariter & proprio jure perfectò, ex quo habeam actionem realem vel personalem, ut ita mea interfit rem prius videre; non enim oportet jus civile calumniari neque verba caprari, sed quàm mente quid dicatur, animadvertere competat: nam alias etiam studiosus alicujus doctrinæ posset dicere sua interesse, illos aut illos libros sibi exhiberi, quia si essent exhibiti, cum eos legisset, doctior & melior futurus esset. l. pen. ff. ad exhib. deinde interesse actoris juramento probandum, quò constet, an iustum sit, an non. Brunnem. ad l. 3. ff. eod. n. 8.

CAP. XL.
De Exilio, Relegatione.

Axioma I.

Exilium non semper est poena, sed portus supplicii, Græci enim ob casum fortuitum voluntarie in exilium ibant. l. 16. §. 8. de pen. Quando autem à Judice damnatis imponitur, poena omnino est. Perez. C. de his, qui in Exil. n. 1.

II.

Relegatus ad tempus ob Carmen famosum, perpetuò infamis manet; si autem causa non sit famosa, ad pristinos & novos honores regressum habet. Perez. C. de his, qui in Exil. n. 5. 6. an autem in eundem locum, si vacet, an in novum, quando unus vacaverit, concedat. vid. l. 2. pr. & §. 1. ff. de Decur. Brunnem. ad l. 2. C. eod.

III.

Non potest interdici Receptio Exulum ex aliâ provinciâ ejectorum. Brunnem. ad l. 7. C. de Fabricens.

Existimatio vid. infra Opinio.

CAP. XLI.
Exitus.

Axioma I.

Exitus aliquando, non solum consensum imperatur. l. 3. §. quando 2. ibiq. Cujac. de jure fisci licet regulariter secus sit. vid. supm de Eventu.

II.

Exitus causarum est in potestate & motu judicantis. l. qui explicandi 10. C. de appellat. Carpz. P. 1. Jurispr. for. Const. 26. Defin. 21. n. 2.

III.